№ 281 (408). Rok II. Warszawa, 13 grudnia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 281-go.

Okólnik Ministra Skarbu

z dnia 10 listopada 1921 roku

w przedmiocie wywozu za granicę Rzeczypospolitej szlachetnych kruszców, walut i dewiz.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

Na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. N-r 62, poz. 404 z r. 1920), zabrania się wywozu za granicę kruszców szlachetnych we wszelkiej postaci, jako to: w monetach, sztabach i wyrobach oraz w stanie nieprzerobionym. Każdy opuszczający granice Rzeczypospolitej ma prawo wywieźć następujące przedmioty złote, srebrne lub platynowe do swego własnego użytku: 1) jedną obrączkę ślubną, 2) jeden zegarek kieszonkowy, ewentualnie z łańcuszkiem lub dewizką, 3) dwa pierścionki, 4) parę kolczyków.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 grudnia 1920 r., Dz. Ustaw N-r 18, poz. 104 z r. 1921, wywóz walut zagranicznych i dewiz, niepochodzących z kupna w bankach dewizowych, dozwolony jest bez uzyskania specjalnego pozwolenia do wysokości 150 fr. szw. lub równowartości w innych walutach. Wywóz marek polskich w gotowiźnie, w czekach lub przekazach dozwolony jest bez specjalnego pozwolenia do wysokości 3.000 marek polskich jednorazowo lub 10.000 marek miesięcznie.

Jednak przepisy powyższych ustaw nie mogą być stosowane przy powrotnym wywozie za granicę rzeczy wartościowych i pieniędzy przez osoby, które miały je z sobą przy wjeździe do Polski.

Wobec tego, aby uniknąć na przyszłość zażaleń ze strony osób interesowanych, w szczególności cudzoziemców, powracających za granicę, zarządza się, co następuje:

Podróżni, przybywający na czasowy pobyt do Polski, winni przedłożyć urzędnikowi celnemu na granicy dokładny spis w dwóch egzemplarzach posiadanych kruszców w wyrobach, sztabach i monetach, oraz innych kosztownych przedmiotów osobistego użytku, tudzież walut. Spis ten ma zawierać nadto imię, nazwisko i miejsce stałego pobytu strony.

Po sprawdzeniu i należytem zaświadczeniu przez Urząd celny obydwóch egzemplarzy spisu, jeden pozostaje w urzędzie, drugi zaś otrzymuje zgłaszający.

Przywieziona waluta może być potwierdzona przez Urząd celny w paszporcie podróżnego.

Podróżni opuszczający Polskę, którzy zadeklarowali ilość i rodzaj pieniędzy oraz biżuterji, przywiezionych ze sobą do Polski i którzy posiadają odnośne zaświadczenie w paszportach swoich lub też osobno, wydane im przez urzędy celne, nie potrzebują innego pozwolenia na wywóz z Polski owych zadeklarowanych ilości oraz rodzaj pieniędzy i biżuterji.

Cudzoziemcy, którzy wjechali do Państwa bez zadeklarowania swoich pieniędzy oraz biżuterji, mogą być narażeni na ich konfiskatę przy wyjeździe z Polski, chyba, że otrzymają specjalne pozwolenie na wywóz ze strony Ministerstwa Skarbu (Departament Kredytowy) w Warszawie, Rymarska 5, lub tegoż delegatów.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miejsce okólnika z dnia 15 maja 1920 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim" N-r 131 z r. 1920, który równocześnie zostaje uchylony.

Minister Skarbu
(—) *Michalski.*

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów

z dnia 10 listopada 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

(Ciąg dalszy)

Następnie należy funkcjonarjuszów zaliczonych do stopnia od 1 do 8 przenieść do jednego z dwunastu stopni służbowych, a funkcjonarjuszów zaliczonych od 9 do 15 do jednego z dziewięciu stopni płacy, a to do tego, któremu dany stopień płacy kolejowej ze względu na wysokość przywiązanego do niego uposażenia w zupełności odpowiada, względnie do którego najbardziej się zbliża.

C. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego:

a) wszystkich emerytowanych funkcjonarjuszów, którzy wedle obowiązujących w b. zaborze rosyjskim przepisów zaliczeni byli do jednej z klas I—XI, zaliczyć należy do równorzędnego stopnia służbowego, funkcjonarjuszów XII, XIII i XIV klasy do XII stpnia służbowego;

b) emerytowanych nauczycieli szkół powszechnych, jak wyżej pod A) lit. e);

c) emerytowanych pocztarków do 1 stopnia płacy;

d) emerytowanych niższych funkcjonarjuszów państwowych stosownie do ostatnio zajmowanego stanowiska do jednego z dziewięciu stopni płacy wedle tych samych reguł, które stosowano do równorzędnych funkcjonarjuszów, będących w czynnej służbie na podstawie rozporządzeń Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 roku (Dz. U. R. P Nr 77, poz. 520) i z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 672);

e) emerytowanych funkcjonarjuszów kolejowych, jak wyżej pod B) lit. c)

II. Czas służby należy przyjąć w rozmiarze ustalonym do wymiaru emerytury, względnie obliczyć wedle przepisów danego państwa zaborczego, a następnie ustalić uposażenie emerytalne od samej płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, względnie stopnia płacy, do którego emeryt został zaliczony, licząc za pierwszych dziesięć lat służby 40 proc., a za każdy następny rok 2,4 proc. do najwyżej dopuszczalnej granicy 100 proc.

75 proc. ustalonej w ten sposób kwoty przypada dla emeryta tytułem uposażenia emerytalnego. Gdyby uposażenie to wraz z dodatkiem drożyźnianym było niższe od pobieranej dotąd na zasadzie ustaw właściwego państwa zaborczego emerytury z dodatkami drożyźnianemi wraz z ewentualną rentą z tytułu odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, należy różnicę dopłacać tak długo, aż wskutek podwyższenia dodatku drożyźnianego nowa emerytura nie osiągnie conajmniej wysokości dawnego uposażenia emerytalnego.

§ 15. Art. 44 odnosi się do tych wszystkich funkcjonarjuszów Państwa Polskiego, którzy przed wstąpieniem do służby polskiej nie pozostawali ani w służbie państwowej b. państw zaborczych, ani w służbie samorządowej, policzalnej w myśl przepisów emerytalnych państwa zaborczego do służby państwowej (np. służba samorządowa w b. wydziale krajowym galicyjskim) uzyskali natomiast na zasadzie postanowień ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 do 456) zaliczenie czasu służby samorządowej lub pracy zawodowej do wysługi lat.

Wszyscy ci funkcjonarjusze państwowi uzyskują prawo do emerytury po wysłużeniu conajmniej pięciu lat w służbie państwowej polskiej, o ile wraz zaliczonym do wysługi lat czasem służby samorządowej lub pracy zawodowej wykażą conajmniej dziesięć lat policzalnej służby (art. 3 ustęp. 1).

W wypadkach, w których funkcjonarjuszowi nie zaliczono do wysługi lat czasu służby samorządowej lub pracy zawodowej w pełnej wysokości jedynie z powodu, że czas tej służby lub pracy przekraczał lat dwadzieścia, względnie dwadzieścia jeden, jako też w wypadkach, w których sędzia lub prokurator ubiega się zaliczenie do wysługi emerytalnej pewnego czasu służby samorządowej lub pracy zawodowej, winno być wniesione osobne podanie wraz z dokumentami, przepisanemi w art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r (Dz. U R. P. N-r 77, poz. 521). Orzeczenie o zaliczeniu lub niezaliczeniu do wysługi emerytalnej czasu służby samorządowej lub pracy zawodowej wydaje szef właściwej władzy naczelnej w porozumieniu z Ministrem Skarbu, kierując się temi samemi zasadami, co komisja weryfikacyjna w sprawie wysługi lat na podstawie powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Funkcjonarjuszom, którzy na podstawie policzalnej służby państwowej w b. państwach zaborczych nabyli prawo do emerytury przed upływem pięciu lat służby w Państwie Polskiem, dolicza się do wysługi emerytalnej czas ewentualnej służby samorządowej lub pracy zawodowej dopiero po wysłużeniu conajmniej pięciu lat w służbie państwowej polskiej.

§ 16. Kwoty przypadające do spłaty w myśl art. 45 zobowiązani są funkcjonarjusze państwowi i emeryci (wdowy i sieroty) pragnący korzystać z praw przyznanych im ustawą emerytalną w zasadzie uiścić jednorazowo w walucie polskiej wedle kursu urzędownie ustalonego. Jednorazowa spłata może być w wypadkach zasługujących na uwzględnienie zastąpiona spłatami miesięcznemi w przeciągu jednego roku. Wzór deklaracji dołącza się (załącznik N-r 1).

§ 17. Art. 46 normuje pensje wdowie i sierocę po funkcjonarjuszach i emerytach b. państw zaborczych, którzy zmarli przed wejściem lub po wejściu w życie ustawy emerytalnej. Pensję wdowią i sierocą należy wy-

mierzyć w odpowiedniej wysokości art. 23 i 24 od uposażenia emerytalnego zmarłego męża, względnie ojca, obliczonego wedle art. 43.

Natomiast art. 47 i 48 odnosi się do wdów i sierot po funkcjonarjuszach i emerytach Państwa Polskiego, zmarłych przed wejściem lub bo wejściu w życie ustawy emerytalnej. Pensję wdowią i sierocą należy wymierzyć w odpowiedniej wysokości (art. 23 i 24) od uposażenia emerytalnego zmarłego męża, względnie ojca, obliczonego wedle art. 42, względnie 44. (c. d. n.).

DZIAŁ POLICYJNY.

Stan uzbrojenia.

Z liczby karabinów zwróconych do rusznikarni przy Rezerwie P. P. wynika, że nieomal wszystkie Komisarjaty nie przestrzegają ściśle stanu uzbrojenja przewidzianego w etacie służby zewnętrznej od dn. 1 listopada r. b.

Komendant P. P. poleca P. P. Kierownikom Inspekcji oraz Komisarjatów liczbę posiadanych karabinów w terminie do dnia 15 b. m. doprowadzić do takiego stanu, ażeby dla każdego funkcjonarjusza służby zewnętrznej, włącznie z szarżą oficerską, znajdował się karabin gotowy każdej chwili do użytku służbowego.

Za dokładne wykonanie powyższego Komendant P.P. czyni odpowiedzialnymi P. P. Kierowników Inspekcji. (R. Dz. n-r 1730).

Wyszkolenie przodowników sł. wewn.

Z dn. 14 b. m. przy 8 komisarjacie P. P. utworzony zostaje kurs zasadniczego wyszkolenia dla przodowników oraz st. przodowników służby biurowej.

W zakres wyszkolenia wchodzi musztra i znajomość instukcji.

Kierunek ćwiczeń Komendant PP. powierza Komisarzowi Euzebjuszowi Zielińskiemu, natomiast wykład instrukcji służbowej — Komisarzowi Wacławowi Klamrzyńskiemu.

W związku z tem Komendant P. P. poleca p. p. Kierownikom komisarjatów, poczynając od dnia 14 b. m. delegować wskazanych wyżej przodowników w środę i sobotę każdego tygodnia, aż do odwołania.

Każdorazowe ćwiczenia trwać będą: musztry od g. 6—7 popoł. zaś wykład instrukcji od g. 7—8 wiecz. (R. Dz. nr. 1731)

Nielegalna sprzedaż mięsa.

Jak to stwierdza Naczelnik Wydziału Aprowizacyjnego Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę od pewnego czasu rozwinęła się w Warszawie nielegalna sprzedaż mięsa w detalu t. zw. „szmugel", polegająca na tym, że mięso przywożone jest z prowincji w brudnych koszach i workach i następnie roznoszone po podwórzach i mieszkaniach. Handel taki uprawiany jest przeważnie w dni świąteczne i w godzinach gdy jatki mięsne, w myśl przepisów o czasie pracy są zamknięte.

Ponieważ wyżej opisany sposób sprzedaży mięsa odbywa się bez żadnej kontroli ze strony władz sanitarnych miejskich, przez co jest wysoce szkodliwy ze względów zdrowotnych, oraz wprowadza dezorganizację legalnego handlu mięsem, a także, uniemożliwiając wszelkiego rodzaju nadzór i kontrolę naraża władze miejskie na znaczne straty, Komendant P P. poleca Naczelnikowi Urzędu Śledczego oraz Kierownikom Komisarjatów i Rezerw jaknajenergiczniej przeciwdziałać wspomnianej nielegalnej sprzedaży mięsa przez osoby nieposiadające uprawnień do prowadzenia handlu przestrzegając ściśle rozporządzenie o handlu mięsem wydane przez Magistrat m. st. Warszawy na zasadzie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 stycznia 1919 r. N-r 28542-IV, (Rozkaz dz. N-r 922 z dn. 16 marca 1919 r.) oraz udzielać jaknajwydatniejszej pomocy miejskim organom kontrolującym. (R. Dz. n-r 1732)

KRONIKA.

KOBIETY w BIURACH WOJSKOWYCH.

Celem ulżenia doli zdemobilizowanych oficerów zarządzono zastąpienie pewnej kategorji sił kobiecych w biurach M. S. Wojsk w Warszawie i na prowincji oficerami, zwolnionymi z czynnej służby,

Pozostawione być mają na stanowiskach następujące kategorje: a) wdowy i sieroty po oficerach; b) żony i córki oficerów — inwalidów; c) żony i córki oficerów, pozostających w niewoli; d) żony i córki oficerów rezerwy i oficerów emerytów; e) wdowy i sieroty po urzędnikach państwowych i samorządowych; f) sieroty wogóle; g) osoby, które wykażą się poświadczeniem Magistratu względnie policji, że zajmowana posada stanowi ich jedyne lub konieczne źródło utrzymania.

Zwalnianie sił kobiecych następować ma w miarę zgłoszenia przez „Referat Pomocy" przy Ministerjum, względnie jego ekspozytury odpowiedniej lic by wyszkolonych zdemobilizowanych oficerów.

WALKA Z DROŻYZNĄ.

Minister spraw wewnętrznych rozesłał okólnik do wojewodów w sprawie przekazania agend urzędów walki z lichwą władzom administracyjnym oraz utworzenia komisji dla badania cen. W okólniku tym minister zwraca uwagę na szalejącą od dłuższego czasu drożyznę i zaznacza, że w celu ustalenia i podawania do wiadomości publicznej cen wytycznych, które pozwoliłyby zorjentować się tak władzom jak i społeczeństwu w jakich wypadkach ceny są nadmierne i podpadają pod pojęcie lichwy Rada Ministrów powołała do życia komisję do badania cen przy władzach administracyjnych I i II instancji, a w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie i Krakowie przy okręgowych urzędach walki z lichwą. Obok powyższych komisji istnieć będą i nadal dotychczasowe komitety społeczne do walki z lichwą i drożyzną.

Główna Komenda Policji państwowej wydała już instrukcję podległym jej organom i poleciła wyznaczenie w urzędach śledczych specjalnych funkcjonarjuszów policji śledczej, których zadaniem byłoby specjalizować się w akcji zwalczania lichwy i współdziałać z organami policji umundurowanej.

W myśl powyższego minister poleca wojewodom, ażeby walka z lichwą prowadzona była z należytą energją i sprężystością, ażeby sprawy karno-administracyjne, związane ze zwalczaniem drożyzny były traktowane z pośpiechem, gdyż należyte przeprowadzenie tej walki ma doniosłe znaczenie ogólno-państwowe.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Ostrowski Michał, Nowogrodzka 9. 19036-3
Jakóbiak Franciszek, Browarna 18. 7-3
Badowski Ignacy, Długa 36. 8 3
Rogowska Weronika, Bonifraterska 12. 9 3
Szwec Abram-Josek, Żelazna 45. 40-3
Rabinowicz Benjamin-Dawid, Nalewki 37. 1-3
Rabinowicz Bajla, Nalewki 37. 2-3
Temenson Bunim, Kupiecka. 3-3
Szwergold Chaim-Łajzer, Franciszkańska 18. 5-3
Rotbart Noech, Grzybowska 16. 6-3
Apelsztejn Lejb-Wulf, Przyokopowa 19. 7-3
Kapłan Blima, Franciszkańska 6a. 8-3
Bajczman Josek, Długa 44. 9-3
Foner Fajga Baila, Wołkowysk. 50-3
Foner Ronia, Wołkowysk. 1-3
Lewit Roza, Wołkowysk. 2-3
Szarfharc Lejbuś, Złota 63. 3-3
Gorzelniak Marja, Krucza 21. 4-3
London Juda-Józef, Pl. Żelaznej Bramy 8. 5-3
Kryształke Chemja, Dzielna 5. 8-3
Grinbaum Jakób vel Jankiel, Brzeska 5. 9-3
Brocki Icchok, Dzielna 65. 60-3
Bursztyn Chaim Zelik, Nalewki 47, 1-3
Ketter Edmund, Niska 57. 2-3
Rosen Chaim, Muranowska 30. 3-3
Rosenfeld Moszek vel Maurycy, Sienna 45. 4-3
Folman Boruch-Joel, Nalewki 49. 5-3
Kamińska Stanisława, Żórawia 20. 6-3
Szymczak Kazimiera, Złota 38. 7-3
Reśnik Wilhelmia, Marszałkowska 139. 8-3
Ryczywół Chanina, Pawia 48. 8-3
Bielenko Aleksander, Nowolipki 39. 19869 2
Szponka Franciszka, Nowy-Świat 59. 1-2
Mozelman Chuna, pl. Grzybowski 14. 3-2
Maliszewski Józef, Krochmalna 16. 4-2
Bejlin Jakób, Żelazna 43a. 5-2
Bromberg Ita, Żelazna 80. 7-2
Spiewak Mordka Szyja, Ząbkowska 19. 9-2
Trybenek Edward, Browarna 22. 81-2
Ostwind Józef, Dzielna 25. 4-2
Bujakiewicz Zofja, Leszno 65. 5 2
Gersztman Symcha, Sienna 36. 6 2
Elajfeder Ksiel, Pańska 26. 7-2
Ipszegarber Mira, Konopacka 3 5. 8-2
Weingarten Edwarda, Hoża 7. 9-2
Bloch Szymon, Mokotowska 57. 90-2
Fefferling Symcha, Krochmalna 18. 1-2
Drabkin Naum, Grzybowska 24. 2-2
Gincberg Raszka, Leszno 54. 4-2
Grzywalska Helena, Pańska 59. 5-2
Kalisz Zysiek, Pańska 78. 6 2
Kamińska Cecylja Ś-to Wincentego 66. 7-2
Kamińska Apolonja, Św. Wincentego 66. 8-2
Szpiro Moszek, Dzielna 21- 9-2
Rechnitz Herman, Złota 40. 900-2
Kronsilber Szulim, w Kutnie. 2-2
Jonisz Szmul, Komitetowa 4. 3-2
Briete Henryk, Wilcza 15. 4-2
Maliszewska Helena, Graniczna 14. 5-2
Lam Icchok, Ogrodowa 26a. 6-2
Aleksandrowicz Zofja, pl. Witkowskiego 11. 8-2
Szlakman Berko, w Pińsku. 19910-1
Czarnogórski Michał, Senatorska 29. 1-1
Fuks Chawa, Ogrodowa 24 2-1
Rogoniewicz Josef, Smocza 16. 4-1
Ujazdowska Genowefa, Belwederska 28. 6-1
Rotbard Berek, Twarda 32. 7-1
Duży Josek-Gerszon, Ogrodowa 1. 8-1
Rzetelna Chaja Tauba, Ogrodowa 1. 9-1
Wajngarten Fejga, Ogrodowa 1. 20-1
Sakierska Marja, Tamka 25. 1-1
Ant Szmul, Dzika 16. 3-1
Florman Perla, Wałowa 6. 4-1
Drąg Franciszek, Stare Miasto 14. 6-1
Lewiel Wincenty, Hoża 1. 7-1
Pachniak Antoni, Sliska 27. 30-1
Rozenwajn Hersz-Gedala, Muranowska 1. 2-1
Mejerowicz Lejb, Mokotowska 65. 5-1
Lorja Arnold, Twarda 11. 6-1

Zgubiono tymczasową kartę rejestracyjną Moczarskiej Janiny, Marszałkowska 149. 19844-3

Majzels Jakób, Pawia 50a, zgubił paszport wydany przez Starostwo w Borszczowie. 19857-3

Zgubiono zaświadczenie wydane przez Starostwo Borszczowskie i inne dokumenty Olszewskiego Ignacego, Żelazna 31 m 16. 19870-2

Zgubiono kartę powołania n-r 1270 IV Tenenbauma Nuchema, Dzika 20 19772-2

Zgubiono paszport i kartę powołania Zajdmana Mordki, Nalewki 23. 19876-2

Zgubiono kartę powołania Lewa Izaaka, Przechodnia 5. 19878-2

Böhnke Marja-Zofja, Targowa 67 zgubiła kartę pobytu 19880-2

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Zięby Franciszka, Mostowa 6. 19882-2

Zgubiono kartę pobytu Fidler Sosi, Senatorska 10 m. 2. 19883-2

Zgubiono kartę powołania N-r 944 Rojzmana Icka, Wolska 209. 19893-2

Zgubiono kartę pobytu Krzyżanowska Eugenja, Piękna 22. 19901-2

Skradziono paszport i kartę demobilizacyjną Romanowskiego Benjamina, Orla 1 m. 1. 19909-1

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Bajera Judy-Lejby, Poznańska 6. 19913-1

Zgubiono numer dorożkarski 454 Wrzoska Feliksa, Łucka 16. 19915-1

Alterwein Lejbuś, Graniczna 15, zgubił paszport wydany przez Konsula polskiego w Berlinie. 19922-1

Zgubiono paszport i zwolnienie z D. O. G. U. Żukiewicza Tadeusza, Hoża 27, Sekcja Ochron. 19925-1

Zgubiono paszport niemiecki na imię Aleksandra Landera wyd. przez władze powiatowe w Łęczycy, wraz z kartą zwolnienia z wojska polskiego. 19928-1

Zgubiono paszport zagraniczny Ajzenmana Pejsacha, Franciszkańska 18. 19929-1

Zgubiono kartę powołania Szapiro Nuchima, N. Karmel. 20. 19931-1

Zgubiono kartę powoł. N-r 1678 Rozencwajga Altera, Przechodnia 1. 19933-1

Zgubiono kartę demobilizacyjną Szpiro Dawida, Prosta 8. 19934-1

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrowicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 89-90.